

Do roku 1797 navštěvovaly zdejší děti školu v Horšicích. 29. srpna 1796 dostala obec Žiželice povolení ke zřízení privátní školy, která byla v r. 1821 povýšena na trivální. Jako první učitel byl tu Václav Höhr, známý z Německ. Tento vyučoval již v Záhoří a měl jako učitel v Žiželicích ročního příjmu 80 fl. 36 kr. r.r., které si v r. 1821 na 130 fl. zvýšil. Všechno toho přenechala mnoha obec 2 středny pole. Oznamení ze dne 15. července 1821 praví o tom: „Dáváme 2 středny pole učiteli, vlastně 1 středny na stráni v 11. poli a 1 středny ve 12. poli proti tomu, že on jen vyučování mládeže je pilný a školní mládež vede s dobrým příkladem a před.“

V prvním katalogu v r. 1832 bylo 36 školních navštěvujících dětí.

Václav Höhr zemřel 8. července 1832 a byl na horšickém hřbitově pochřben.

Pak vyučoval ve škole do 28. října 1841 Jan Klügl z Berděkova, potom od 23. prosince 1841 Josef Körner z Götersdorfu. Poslední sloužil jako učitel na zdejší škole 36 ½ roku. Jeho nejmohutnější umělá všechny jeho dekrety od jeho představených. Zemřel 7. července 1878. Jego následoval v prozatímní službě Jan Weickert od 1. srpna 1878 do konce října 1879. Po jeho 1 ½ roce tu byl Ambrož Schneider, dále Ant. Möser (1880-81), Florian Gössl od 1/q. 1881 do 31/q. 1888 napřed prozatímně, pak definitivně, František Zein, zatímco od 1/q. 1888 do 31/q. 1889. Od rozpuštění školy na dvoutřídní od r. 1889 do dneška je jaro řídící učitel Alois Rittel. Za něho první substitut (druhý učitel) vyučoval Karel Weniser, následně se často měnili mladší učiteli, většinou svobodní až v jistotě do té doby je tu starší, ženatý učitel Josef Fleischer. Jaro industriální učitelka byla tu ustavovena první - Klotilda Mrhalová, která je dnes.

Tři rozpuštění školy na dvoutřídní navrhovala stará budova postavená v r. 1797, kdež nebylo možno umístit druhou třídu, ani kabinet. Proto po dlouhých připravách překročeno k stavbě nové školy, jak je v daném dobu, která byla postavena v r. 1892 stavitelem Janem Salomonem ze Žatce na nákladem 28.000 Kč. Od 16. října 1894 vesnice Záhoří, která domě školou patřila do Žiželic, byla přeškolena do Štrampic. 1. pros. 1924 zrušena 2. třída nem. školy.

Záhoří a Velichov

Obec Záhoří (Dreihöf) se nachází na vzdálenosti 2 ½ km vzájemně od sebe vzdálenejí obci Záhoří a Velichov a hostincem „Schweizerermiede“ u Velichova. Katastr obce má rozlohu 444 ha 68a. Obecní úřad je na Velichově, v Záhoří je pouze radnič.

Záhoří

Obec Záhoří (osada) leží na planině vedoucí se na chebským údolím, vzdálenost 2 ½ km severně od Žatce, čítá 8 domů s 66 obyvateli, z toho 18 Čechů (v r. 1900).

v r. 1910: 8 domů s 57 obyvateli. - v roce 1921:

v r. 1921: 8 " s 61 " z toho 31 Čechů a 30 Němců.

Ze staveb vynikají tu hlavně tři veliká hospodářství; vzdálenost asi německý název této obce - Dreihöf = Tři dvory. Je toto lze soudit, že rozhodně tato obec je původem česká a že domy tu nebyly Němců. Již v r. 1275 nazývají v listinách pášského arcibiskupství jméno Záhoří (tehdy Tomáš říj. Prahy I. 379.) a stále je takto český název, který později na českém jménu „Dreihöf“, totiž Němcí prostě označovali místo, kde byly 3 dvory, ke kterým v rozmezí doby patily něco domků. Někteří Němcí chtějí dokazati, že „Dreihöf“ nemá totožné s starým (jménem) Záhoří, že jde o dva různé obce, ale historicky je dokázano, že je tu totožnost (viz Tomáš říj. Prahy I.).

Na západním konci vesnice, blízko nadu ~~stojí~~ stojí kaplička sv. Anny,

kde je v růžicce zvonek darovaný rodinou Wachetovou. Odtud je krásný pohled na jírovná pole, vesnice a města až k Dourovským horám, k Císařskému lesu, k Rudolfově a Štědohově. Na jih pak pravidelný obraz polní Žďárské.

Největší část polí prostírá se na planině shora vysoké s hubokou a dobrou klimem, která je pouze v některých částech řetěznicovitá. Na těchto polích dřív se výborně větvičky, piščíky i ovoci. V sedlích převládá velmi jírovné alluvium, kde se výborně dříví cmelej.